Epistola VIJ. IOHANNI COCCEJO IOANNES VALCKENIUS.
IOHANNI COCCEJO IOHANNES HIPSTETUS.

S. P. Vir admodum Rever. et Excellentiss. 246

Gratissimum mihi fuit, quod ex Dno Cramero de vestrum omnium valetudine, et nostri memoria licuit cognoscere. Quam sacra tibi mihi sit memoria conjicere poteris, si litera mea, quas secundo die Pascatis ad te dedi tibi fuerint redditae. Videbis inde, quod melioribus meis meditationibus te nitsceo; frustrum abest, ut conjugis novellae amores tui tuorum amorem obliterent, et literarum officium interturbent. imò (arcana tibi velo nosti conjugii) praecipuum quod in illa amo, jampridem in te tuisq. veneratio sum; virtutem et pietatem. Hasce cum ex nativo fonte, proba educationis genuinas et ingenuas in illa contemplor, parum abest, quin deterter operosam illam, qua nos ad bonam mentem contendimus, vidua. Verum ita post varias ambages oportet nos redire in viam regiam. Oportuit videre regna diversa et provincias, ut in patria acquiescerem; oportuit post dotta experiam Scholam, explorata jam ante nobilium vanitatibus degustare etiam Aulam, ut in quieta Scholastica subsisterem: prae qua profecto jam non optarem mihi dignitatem consultarem. Haec mihi uti video assignata divinitus orbita est, reliqui fuere motus excentrici. De patria nostra tibi quid scribam, nescio. Hannibalem q aliquot hosce dies Sabinum ante portas. Certior factus magistratus noster, Regis-Medullam, in proximo ee, ad occupandum Burgum nostr (die burg) fortalitium quoddam situ exercitum eo misit et 150. ibidem reliquit ad ejus custodiam. Res feliciter confecta excivit hostem, qui cum numero quodam militis et rusticor armatorum nunc ad illum recens oppugnavit. Dum sic sollicite deliberamus de submittendis suppetijs, Königsmarkius extructo tumultuario opere viam intercludit. Cuidam dictatoribus velquasi res publica committit. Hi aqua, qua ubertim nos beaverat coelum, pugnandum existimantes, mittunt qui aggerem rumpant; verum fossores oblitis ligonibus re infecta redierunt. Tumultuant cives, inconsulta passim fugae ruunt consilia, erumpendum esse et fugandum hostem imminentem, succurrendum obsessis. Tandem emittunt 300. milites cum Cliliarcha nostro, submittunt scopetarij nostri ordin. rerum si detectant imperium, nisi alij. Cives una tenant: sic tandem post multam altercationem et cunctationem egredimur adhuc 4. centuria civium et jungunt se obscura vespera nostris militib. Secundo flumine etiam descendit navis militaris. Verum Sanc tormentis interpellat K.marckius nam Gröpelingam confidens? quo audito murmure, Jasones et Achilles nostri tuto consilio urbem repetunt, quos tabulato bene madidos portis recepimus die Saturni. Interea strenue agit Hostis Burgo Lintzwelig, et vel ad 50. morti dedit ex invadentibus hostib. Donec disserato succursu tympanistam dedimus nanciscentes die sequi, recepti militib. ex his pauci quam leviter hostis vero letaliter vulnerati. Sic parum felicia et caeca fuimus arma. nam de hostis viribus nullam scitu nisi incertam Sabinum notitiam. Dilitiores quam migrant, aut thesauros alio mittunt. Interdictum hoc fuit a Senatu, postquam Dreyeri cujusdam vasa a plebecula direpta fuere. Jam legati Hugam, Brunsvigam, Hamburgum, et in Hassiam mittuntur ut prospiciamus nobis de auxilio. Vetus consilium est: tu cole felices, miseros fuge; vetus error ut singuli pugnantes universi vincant. Nisi supremus arbiter heroica aspirat consilia Imperatori, ut aliter, quam mandatis manibus rem gerat, septentrioni praeda erimus. Incredibile est, quanta sit discordia, contemtus magistratus, fastus, luxus et in medijs malis apud plurimos securitas aut turbulentus impetus. Ita ut non nisi ab emendatione nostri speranda videatur angelica. Cum in finem Crastino Merc. extraordinarius jejunij et precum indictus sit. Faxit Deus ut gratiam ipsis impetremus et a vitijs istis clamantibus mentis desistamus. K.marckius nihil respicit, quies sed sabinat, relicto praesidio in Urbe videtur digressus, forte ut tumultuantes reducat. quod deus avertat. Dn Fratres tuos tibi gratulabitur de discessu. quos jam fatetur ipsis hostes. Spero me hac septimana, quod ipse alteriens optabat in ipsis aedes migraturum. Hoc nunc agit, ut medica ipsa pro amplis aedib. lectoris huic tradantur, cum magnis incommodis laborant. Sed vale Vir Optime et ignosce, quod tam sparsa litera excreverit. tuae ut mihi semper scripturus.

pagina 695

et tabidam rusticabarbam

Ehrenreich Apollonius Liberius Kuhl

Ilyro admodum Reverendo et
Excellentissimo Dno Iohanni
Coccejo SS. Th. doctore et
Professore celeberrimo, Amico
et Fautori colendo.

Leidæ.